

AUDITE SILETE

BULLETIN SMÍŠENÉHO PĚVECKÉHO SBORU
GAUDIUM PRAHA

VZPOMÍNKY NA KONCERT
ke **30. VÝROČÍ** SBORU

13. října 2018

editorial

NA KONEC VZPOMÍNKY

DOSTÁVÁ SE VÁM DO RUKOU ZVLÁŠTNÍ ČÍSLO ČASOPISU
AUDITE SILETE, KTERÉ JE POSLEDNÍ TEČKOU
ZA LOŇSKÝMI OSLAVAMI 30. VÝROČÍ GAUDIA.

Již před naším výročním koncertem mě výbor našeho sboru oslovil, zda bych nepřipravil zvláštní číslo časopisu, které by onen koncert zaznamenalo. Rád jsem souhlasil, ale nevěděl jsem, jak věc pojmout. Iniciativy se ale naštěstí chopil Milan Špale, který celé číslo připravil a rovnou mi posílal materiál k finálnímu zpracování.

To si ovšem opět vyžádalo nepříjemně dlouhý čas, je mi už trapné se omlouvat. Doufám ale, že platí Shakespearovo „all's well that ends well“ (konec dobrý všechno dobré) a vy budeme mít radost z čísla, které i takto opožděně oživí Vaše vzpomínky na podzimní oslavu našeho výročí.

Kromě mnoha fotografií z koncertu i následného posezení si v něm přečtete tři krátké články: Zuzanino vzpomínání na přípravy i průběh koncertu, Milanův historický exkurs, ve kterém připomíná předchozí jubilea našeho sboru, a nakonec zábavný příspěvek Hany Suchardové, shrnující drobný incident, k němuž došlo na konci oslavy (a který, jak Milan zjistil, bohužel nebyl fotograficky zachycen).

Zbylé příspěvky jsou tvořeny gratulacemi vzácných hostů koncertu a vzkazy bývalých členů Gaudia.

Snad se Vám číslo bude líbit: děkujte za něj Milanovi, vzpomínejte...a doufejte v další společná gaudiácká výročí.

KRYŠTOF KOMOLÝ

30. VÝROČÍ SBORU

obsah

JSME V NEJLEPŠÍM VĚKU: JE NÁM TŘICET!

Zuzana Zajícová

4-7

GRATULACE OD NAŠICH HOSTŮ

uspořádal Milan Špale

8-11

KOLÁŽ Z FOTOGRAFIÍ

12-15

BÝVALÍ ČLENOVÉ SBORU VZPOMÍNÁJÍ

uspořádal Milan Špale

16 -17

JAK JSME SLAVILI JUBILEA

Milan Špale

18-21

DOBRODRUŽSTVÍ ZA KUCHYŇSKÝMI DVEŘMI

Hana Suchardová

22-23

Fotka na titulní straně je, stejně jako většina fotek v tomto čísle, z výročního koncertu, který se konal 13. října 2018 v kostele sv. Šimona a Judy v Dušní ulici v Praze.

JSME V NEJLEPŠÍM VĚKU: JE NÁM TŘICET!

ZUZANA ZAJÍCOVÁ

Jako by to bylo včera, co jsme slavili čtvrt století našeho sboru. Párkrát jsme si zazpívali a najednou máme na krku třicátku. Dobřej věk, řekla bych. Hned bych ho brala.

Jelikož jsme sborem váženým, je nasnadě, že takové narozeniny se musí oslavit důstojně a velkolepě. Doufáme, že se na našem výročním koncertu sejdou nejen naši věrní posluchači – rodinní příslušníci a přátelé, ale i sboroví kolegové z jiných těles v čele se svými sbormistry, a taky další úctyhodní a známí lidé, co nás po celá ta léta vedou v patrnosti.

Bylo, nebylo. Před třiceti lety se náš sbor narodil a spatřil světlo světa za úsvitu začínajících lepších zítřků. U toho jsem bohužel nebyla a je mi to líto. Mohla jsem na oslavě dostat památeční hrneček, jako ho obdrželo několik zakládajících členů včetně našich sbormistrů.

Na oslavu jsme se začali připravovat se značným předstihem, alespoň to tak vypadalo. Jak čas běžel, předstih už se nám nejevil být značným. Důležité, ba skoro nejdůležitější je zajistit místo pro koncert a prostory pro následnou oslavu. Tohoto těžkého úkolu se chopila Hanka, protože je prakticky schopná všeho. Zabezpečila pro vystoupení i pro oslavu prostory vskutku důstojné. Kostel svatého Šimona a Judy na koncert, pro slavení pak refektář v Nemocni-

ci Na Františku. Nejlepší na tom je, že kostel a nemocnice jsou spolu spojeny, tudíž jsme měli zajištěnou cestu suchou nohou v případě deště, což se sice zdálo být v letošním parném létě i podzimu skoro vyloučeno, leč stát se mohlo cokoliv.

Hanka se osvědčila, a proto jí byl svěřen další důležitý úkol – zajistit catering. Ačkoliv jsem i já osvědčenou koordinátorkou sborové menáže, tentokrát

jsem byla bez práce. Přece jenom jsme měli uctít vzácné hosty v dost velkém počtu, a na to by naše síly nestačily. I já jsem však dostala úkol. Napsat cedulky do prostor nemocnice, aby hosté trefili na záchod, aby věděli, kudy vede cesta k občerstvení, a taky že se tu nesmí kouřit.

Mezitím jsme pilně trénovali skladby na koncert, a to nejen při běžných zkouškách, ale i na soustředění v létě

Ovace po Vivaldim

Z generální zkoušky

Zakládající členové se speciálními hrníčky

a na podzim. Taký nás na zkoušce navštívili bývalí členové našeho sboru, s nimiž jsme zpívali na výročním koncertu několik kousků. No, členové... členky je přesnější. Jelikož jsme v první části koncertu měli na programu skladbu Gloria Antonia Vivaldiho, dvě zkoušky jsme absolvovali s Piccola orchestra a Markem Valáškem. A to je velká radost, zpívat s nimi!

Jak se blížil termín koncertu, převládal ve mně pocit, že to neumím tak, jak bych chtěla a jak bych měla. Přála jsem si, abychom začali s tréninkem skladeb mnohem dříve, abych i o půlnoci ze sebe bez přemýšlení vysypala nejen Glorii a Českou píseň, ale i všechny ty novinky: Zbojnické písně a pro mnohé z nás i Vyznání louce, Vyznání růží...

Abychom i vypadali jako kompaktní sbor, bylo nutné v dámské části vyměnit původní halenky za nový model. Do původních halenek se leckterá z nás už nenaskládala, dílem kvůli špatnému střihu, dílem kvůli špatnému stravo-

vání. Taký bylo nutno inovovat naše oficiální foto, neb přece jenom čas se podepsal i na našem sboru: někteří naše řady opustili, jiní je zase posílili. Tohoto úkolu se zhostila Radka. Jednoho odpoledne jsme se shromáždili na nábřeží ve sborovém oděvu včetně nových halenek, a tam ve strašlivém vedru a za neustálého přecházení turistů před aparátem pózovali.

K výročí sboru jsme taký dávali dohromady brožuru, to měl na starosti Milan s Radkou. Na titulní stranu měla přijít sborová fotka, dovnitř bilancování uplynulých let, vše vyvedeno barevně na křídovém papíru. Maruška zase dávala dohromady promítání o tom, jak jsme si vedli posledních pět let.

Spoustu práce dala tahle naše třicetiletá oslava. Zdena, Hanka, Radka, Jarka, Maruška a Milan by mohli dlouze vyprávět. Aby to nám ostatním nebylo líto, že se tak trochu ulevjáme, několik osvědčených kuchařek mohlo napéct drobné sladké zobání. Já jsem zvolila

dva druhy. Oba nevyzkoušené. Nevěřili byste, co dá práce umotat malé croissanty, když jste to nikdy předtím nedělali. A netušíte, co je to za štrapáci upéct 50 malinkých báboviček. Ani já jsem nevěřila a netušila. Croissanty nepřipomínaly ani náhodou ty známé malé rohlíčky, ale na chuť to šlo. Bábovičky se povedly, jen jim příště dám do těsta méně prášku do pečiva. Vypadaly chuděrky, jako by je bolelo břicho. Nafoukle.

V den D jsme se s Hankou vypravily na místo oslav ve značném předstihu. Musely jsme nejen polepit dveře a zdi cedulkami, ale taký poskládat stoly v krásném prostoru do útvaru, vhodné k oslavování. Přijelo i několik statečných kamarádů a kamarádek ze sboru a přivezli štendry na kabáty, promítačku a hudební nástroje.

No a pak to vypuklo.

Kostel byl téměř plný, mohli jsme být spokojeni. První polovinu koncertu jsme zpívali Vivaldiho, což byla velká krása. Pak byla přestávka a po ní směs

skladeb napříč různými žánry. No, to už tak velká krása nebyla, ale ostudu jsme si neudělali. Na závěr se k nám přidaly bývalé členky a jeden bývalý člen. Zpívali jsme s plným nasazením a sklidili jsme velký potlesk. No a pak už nás čekalo slavení. Spousta dobrého jídla i pití, přípitky, gratulace, promítání, zpívání. Hezký to bylo.

Když všichni odešli, mohly jsme si s Hankou vydechnout a zamknout za sebou dveře. Ovšem ještě než jsme je zamkly, bylo nutno uklidit, vše uvést do původního stavu a teprve pak se odebrat domů. Ve dvě v noci jsem se dostala do postele.

Ležela jsem ve tmě, koukala do stropu a hlavou se mi honily vzpomínky nejen na tenhle večer, ale na všechny ty roky, co patřím do naší gaudiácké rodiny. Byly to dobré roky a já doufám, že ještě dlouho budu po boku svých kamarádů a pod vedením našich sbormistrů zpívat sobě i jiným pro radost.

GRATULACE OD NAŠICH HOSTŮ

Na výroční koncert Gaudia byla pozvána řada významných hostů – sbormistrů či zástupců spřátelených sborů, ale také dirigentů, kteří s našim sborem dlouhodobě spolupracují a sledují jeho činnost. Někteří z nich na tuto spolupráci a dojmy z jubilejního koncertu vzpomněli krátkými příspěvky.

*Milé Gaudium,
velice vám gratuluji nejen k vašemu výročí, ale především k sobotnímu koncertu.*

Vážím si toho, že jste na zkouškách i na koncertě velice intenzivně pracovali a snažili se být co nejlepší. A ono se toho hodně povedlo! Tempo čísla 7 potvrdilo, že jste stále svěží sbor. Mám velikou radost.

Přeji vám do další práce hodně sil – držte se!

Těšíme se na další spolupráci.

Za Piccola orchestra
MAREK VALÁŠEK

*Milí Gaudiáci,
milý pane sbormistře
a Zdeno,*

díky moc za pozvání na váš jubilejní koncert u Šimona a Judy. Byla jsem ráda, že jsem ten den měla volno a mohla jsem si vás přijít poslechnout. Byl to krásný koncert v krásném prostředí. Vivaldiho Gloria mám moc ráda, mnohokrát jsem toto dílo dirigovala. V krásném akustickém prostoru se sólistkám, vašemu sboru i orchestru pod vedením mého milého kolegy Marka Valáška Vivaldi opravdu vydařil.

I druhá půlka koncertu byla dramaturgicky zajímavá a nesla se hlavně v českém duchu. Kromě úprav lidových písní zazněla i Česká píseň od B. Smetany. Shodou okolností jsme tento cyklus prováděli se Symfonickým orchestrem Pražské konzervatoře několik dnů po vašem vystoupení, a tak jsem měla velkou radost, že jsem mohla přizvat ke spolupráci několik vašich členů, kteří posílili sbor Pražské konzervatoře. Síly jsme ale nespojili poprvé. Před dvěma lety jsme pod mým vedením provedli Orffovy Carmina Burana v Národní technické knihovně. Byl to krásný zážitek, na který vzpomínám dodnes.

A tak vám, milí Gaudiáci, přeji hodně sil a zdraví do dalšího zpívání. Ať se vám

— Dort od přátel z Aše

vše daří a užijete si s vašimi sbormistry ještě spoustu krásných koncertů!

Držím vám moc palce.

Vaše MIRIAM NĚMCOVÁ,
sbormistryně a profesorka dirigování
Pražské konzervatoře

Rád jsem navštívil výroční koncert pěveckého sboru Gaudium. Uvědomil jsem si přitom, jak dlouho se s jeho sbormistry už známe. Dokládá to tato vzpomínka:

V srpnu 1964 jsem pořádal se svým Pražským dětským sborem v Rásné u Telče studijně rekreační tábor. Pozval jsem na něj k týdennímu pobytu pár členů Součkovy Radosti. Přijeli. Pršelo. Chatrné stany byly nepoužitelné. Spásou byly nedaleké dva sruby sloužící jako sklady sena – poschodový pro jeleny, přízemní

pro králíky. S radostí je tehdejší děti obsadily – větší PDS, menší Radost. V ní byla i pozdější Vládova manželka Zdenka. Tábor upevnil naše dávné kontakty zahrnující mimo jiné střídavou účast našich sborů na Jirkovských festivalech a vzájemná předáváním rad a mouder. Snad tato moudra přispěla i ke zdaru říjnového koncertu.

ČESTMÍR STAŠEK, dlouholetý sbormistr
Pražského dětského sboru

Smišený pěvecký sbor GAUDIUM PRAHA, který slaví 30 let své bohaté umělecké činnosti, znám již mnoho let. Zakladatelé, sbormistři ing. Vladislav Souček a Zdena Součková jsou v pražském hudebním životě výrazné osobnosti. Vytvořili v Praze neobyčejnou hudební stopu

a vychovali a vychovávají hudebně i lidsky celé generace dětí v dětském pěveckém sboru RADOST PRAHA. Ten se stal nakonec základem GAUDIA PRAHA. Měl jsem tu čest s nimi několikrát jako varhaník spolupracovat na provedení Dvořákovy Lužanské Mše D dur v Katedrále sv. Víta v Praze. Samozřejmě to bylo i při jiných příležitostech a vždy jsem byl naplněn společnou radostí z provedení. Pochopil jsem, co znamená, když ve sboru existují lidská přátelství, vzájemná pomoc a radost z hudby. To je převážně zásluha manželů Součkových a celého sborového kolektivu. Gratuluji a přeji do dalších let mnoho vzájemné radosti z hudebních příležitostí doma i v cizině.

JOSEF KŠICA, varhaník
Katedrály sv. Víta v Praze

Milí Gaudiáci,

s vaším sborem nás pojí přátelství a spolupráce už desítky let, a tak mi promiňte, že si nepamatuji, kdy jsme se setkali poprvé. Ale několik velkých radostí mi nevymizí z paměti: Když jsme společně několikrát zpívali Dvořákovu Mši D dur – mimo jiné v katedrále sv. Víta, dále když jste s částí Gaudia proháněli Prodanou nevěstu (já jsem byl na 43. repríze a bavil se jak malej kluk), pak také když jste za námi přijeli slavit 150. výročí Svatoboru a našli si čas i na pěveckou zdravici. No a teď, když jsem seděl u sv. Šimona a Judy a s pokorným obdivem poslouchal Vivaldiho a Smetanu. Chechtám se s vaší třicítkou, protože vím, zač je toho loket. Pozdravujte Zdena a Vlášu.

Za všechny sušické Svatoboráky
PEPČA BAIERL

Saša Benešová (Míčková) z Chorus Egrensis s krásným dortem

Vážení přátelé,

hudba obohacuje. Nejvíce ale dává těm, kdo se jí zúčastňují. Kdo však navíc svým snažením předává pocit klidu a pohody ostatním, tomu nechť je věnec dán z květů navždy nevaďnoucích. Svou práci sami sobě prospíváte a nám ostatním ukazujete cestu. Za to Vám všem upřímně děkuji.

KAREL VIRGLER, sbormistr Rolničky

Milí Gaudiáci!

Moc vás zdravím a připojuji se ke gratulacím k vašemu sborovému jubileu. 30 let je pěkně dlouhá doba! A všichni – zákládající členové i současní, sbormistři Zdena a Vláša i klaviristka Jitka – máte můj obdiv! Váš jubilejní koncert měl skvělou atmosféru, radostí jste jen zářili. A proto za nás diváky – díky za krásný zážitek! Přeji vám všem, ať vám to stále zpívá a ať jste pořád tak skvělá parta! (V Primorsku se na vás stále vzpomíná.)

S úctou MARKÉTA DŽUNEVA,
hlasová poradkyně sboru
Pueri Gaudentes

Naši milí kamarádi, tedy vy, co spolu i nadále pozůstáváte ve společném pění, bdění a přátelství!

Srdečně vám všem k tomuto svobodnému rozhodnutí gratulujeme a jsme rádi, že jsme (alespoň zástupci) mohli být u toho slavného okamžiku velkolepé oslavy 30. narozenin s vámi. To, že jsme vaši mladší příbuzní, snad ani nemusíme připomínat. Váš prezident a náš předseda jsou spolu ve vztahu tchán a zeť. A ať už se vrcholná funkce nazývá jakkoliv, oběma jim to zpívá velmi slušně! Také já coby sbormistryně jsem „odkojena“ vašimi sbormistry, takže naše cesty jsou opravdu propletené skrz naskrz. Jsme rádi, že nás máte a vždy se s vámi rádi družíme.

Do dalších let přejeme výdrž, trpělivost, tolerující rodinné příslušníky a samozřejmě radost, tedy GAUDIUM!

Váš Chorus Egrensis z Aše
(a okolí) a vaše SAŠA BENEŠOVÁ
(dříve Míčková)

Měly jsme tu čest zúčastnit se slavnostního koncertu na počest 30. výročí založení Smíšeného pěveckého sboru Gaudium Praha. Koncert nám přinesl mnoho krásných zážitků. Samy jako dlouholeté členky pěveckého sboru víme, jak je důležité poskládat zajímavý a vyvážený program koncertu, což se vám opravdu podařilo. Nádherná Vivaldiho skladba přednesená za doprovodu orchestru Piccola orchestra – to nemělo chybu. Druhá část koncertu již „jen“ s klavírním doprovodem byla snad ještě lepší. Skvělý pěvecký výkon sboru i nádherná sóla potěšila naše pěvecká srdíčka. Moc se nám líbilo, že nezapomínáte ani na své bývalé členy a přizvali jste je opět mezi sebe na pódium. Přátelské posezení s přáteli po koncertu bylo jen vyvrcholením nezapomenutelného zážitku.

Děkujeme vám všem za pozvání a projevy upřímného přátelství, které mezi našimi sbory trvá již řadu let. Věřte, že sympatie jsou oboustranné. Přejeme vám, milí členové Gaudia, mnoho úspěšných vystoupení pod skvělým vedením Zdeny a Vládi Součkových i osobní úspěchy v dalším třicetiletí a těšíme se, že si naše sbory opět společně zazpívají.

EVA RENDLOVÁ, HANA KULTOVÁ,
Ženský komorní sbor Jirkov

Pozn. red.: Funkce za jmény autorů jednotlivých příspěvků doplnil M. Š.

Jedenáctá zleva (a také čtvrtá zprava) dirigentka Miriam Němcová na pokoncertní oslavě

KONCERT ke **30. VÝROČÍ** S B O R U

13. října 2018

Soprán

Alt

Tenor, bas

Konferenciér Jiří Gibián uvádí Gaudium Praha

Vivaldiho Gloria

Závěrečná děkovačka

BÝVALÍ ČLENOVÉ SBORU VZPOMÍNÁJÍ

Na náš výroční koncert bylo pozváno i mnoho těch, kteří ve sboru strávili nějakou dobu, a pak je čas odvál někam jinam. Pochopitelně se to týkalo jen těch, na něž máme spojení. Tito bývalí kolegové se dělili do tří skupin: jedni pozvání přijali a koncert si poslechli (a někteří se pak taky objevili na následném večíрку). Druzí nejen že přišli, ale zúčastnili se jedné ze zkoušek a pak si s námi na pódiu zazpívali něco ze staršího repertoáru. Někteří z těchto dvou skupin své dojmy z koncertu poté vyjádřili v e-mailu. Třetí skupinu pak tvoří ti, kterým jiné povinnosti v účasti na koncertě zabránily, a poslali alespoň omluvu a krátké blahopřání k jubileu. Všechny tyto mailové pozdravy přinášíme.

Milí Gaudiáci.

Je možné, že jsem se se všemi na večíрку nepozdravila. Vím, přišla jsem tam docela pozdě a taky jsem úplně všechny neobešla. Tak prosím, ti, co se se mnou neviděli a bylo jim to líto, za prominutí. Já Gaudiu vděčím ve svém životě za mnohé a vím, že bych bez Gaudia teď nebyla tam, kde jsem, tedy po boku mého milého Martina, se kterým jsem se dala dohromady právě před deseti lety na večíрку po výročním koncertě na HAMU.

Přeju vám ještě hodně prozpíváných večerů a vůbec let a ať vám zpívání přináší radost.

Vaše z dálky sledující
kamarádka
BÁRA BRABENCOVÁ

Ahoj,

děkujeme moc za pozvání. Byl to pěkný koncert. Užily jsme si to. Moc vám gratulujeme k výročí a do dalších let vám přejeme, ať vám to i nadále tak pěkně zpívá.

Srdečně zdravíme celý sbor i Vládu
se Zdenou a Jitkou. EVA FURMANOVÁ
(Macková) a SAŠA DEKOJOVÁ

Ahoj Gaudiáci,

děkuji za pozvání a zároveň se omlouvám za pozdní reakci. Bohužel mi časové možnosti nedovolí se této akce zúčastnit, ale budu vám všem moooooooc držet palce, ať je to krásný koncert a všichni si to úžasné užijete. Zpěv je radost, a Gaudium mnoho radosti svým členům i posluchačům přináší a určitě ještě dlouho bude.

Pozdrav všem ŠÁRKA NAVAROVÁ

Hosté oslavy

Ještě jednou děkuji za pěkný koncert! Výborně jste sestavili program – uvedli jste také něco „jiného“. Pouhý sbor během celého koncertu by byl asi jednotvárný.

Přeju mnoho úspěchů!
PETR KRÍŽ

Milí přátelé,

děkuji za vaši vzpomínku. Bohužel jsem nyní v novém zaměstnání a jsem velmi vytížen, nemohu se zúčastnit.

Přeji vám všem, aby se dilo vydařilo podle vašich představ a aby vám zpívání i nadále přinášelo radost!

Všechny srdečně zdravím,
TOMÁŠ ŽILINČÁR

Milí přátelé,

mysleli jsme, že budeme mít tu čest se s vámi setkat na výročním koncertě Gaudia, kterého jsme byli zakládající a dlouholetí členové. Bohužel máme v ten den setkání abiturientů SVVŠ po 50 letech v Chomutově. Snažil jsem se, aby to bylo v jiném termínu, ale sjíždí se lidi z celého světa a 13.10. byl jediný termín, kdy se většina z nich dostaví. Věřím ale, že se uvidíme jindy (buď na koncertě Gaudia nebo Fontány). Myslíme na vás a díky webovým stránkám Gaudia jsme s vámi alespoň virtuálně.

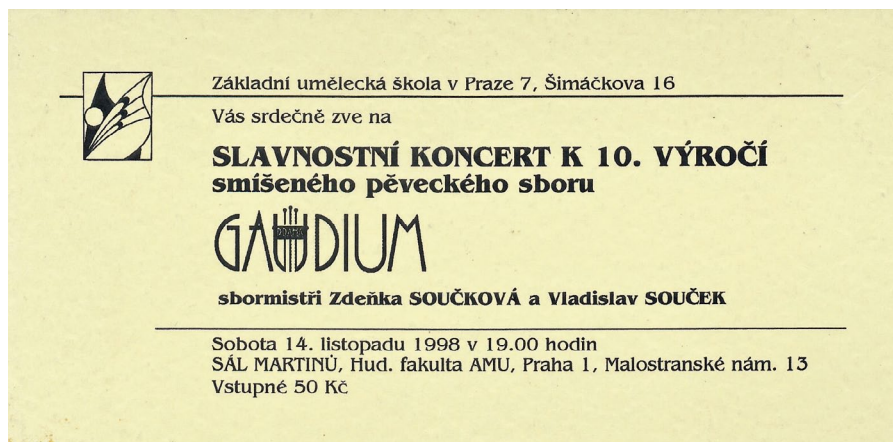
Možná, že to ještě nevíte, ale připravuji s Šárkou Navarovou společný vánoční koncert ŽKS Jirkov-Fontána. Moc se na tento jedinečný projekt těším. Na společné skladby píšu sborové party, a dokonce i klavírní pro Hanou Malou, aranžé, atd. Mám aspoň činnost, která mi dá zapomenout na mé zdravotní problémy...

Přejeme vám, aby koncert i setkání s bývalými členy, byly další události, na které se nezapomíná.

Srdečně zdraví vaši
PAVEL a VENDULKA CYRUSOVI

Sice nerada, ale musím se omluvit z koncertu k výročí Gaudia, ale sešly se mi nakonec dvě věci v jeden den a malá navíc „nespolupracuje“ a chce být večer se mnou. Již během zkoušky minulou středu jsem si vyzkoušela, že delší čas ve večerních hodinách ještě nezvládá a navíc hlídací babička by ten den díky rodinnému setkání hlídat nemohla.

Děkuji a přeji ať se koncert i setkání po koncertě vydaří,
ŠTĚPÁNKA DVOŘÁKOVÁ (Nováková)

JAK JSME SLAVILI JUBILEA

MILAN ŠPALE

Oslava letošního výročí založení Gaudia byla už čtvrtou, kterou dějiny tohoto sboru pamatují. Jak všichni vědí (a pokud nevědí, mohou si to aspoň odečíst od letošního letopočtu), byl sbor založen na podzim roku 1988, přičemž jeho základ tvořily bývalé členky Rados-ti, jejich rodiče a přátelé, tedy především tatínci a další mužští příbuzní, protože Vláďa a Zdena si dali podmínku, že založení smíšeného sboru vyžaduje dostatečný počet hlasů v tenoru i basu. To se podařilo, o čemž svědčí fotografie z prvních gaudiáckých let, i když v té době sbor používal název s poněkud kr-kolomnou zkratkou – SSRBD (Smíšený sbor rodičů a bývalých dětí).

První pětiletku sbor prožil – jak jinak – v pracovním i kamarádkém du-chu, ale páté výročí založení se nijak zvlášť neslavilo. Už z toho důvodu, že

naš sbor v té době vlastně samostatné akce nepořádal, ale rád přijímal po-zvání jiných sborů ze „Šimajdy“ – jed-nak proto, že si ještě netroufal táhnout program celého koncertu sám, a taky se rád s těmito sbory podělil o genero-vání diváctva. První samostatný celove-černí koncert Gaudia se tak uskutečnil až v Tarantu, během zájezdu do Itálie na jaře 1995. Jinak to ani nešlo, když jsme tam byli na plakátech uvedeni jako „Coro Gaudium del Nazionale Theatre di Praga“!

Ale desáté výročí v roce 1998, to už byla jiná káva. Na tohle jubileum se Gaudium dlouho připravovalo. Přede-vším tím, že jsme se rozhodli při té příležitosti vydat své první profilové CD. Jeho obsah byl podobný, jako po-sléze jubilejní koncert, tedy v první části výběr z našeho repertoáru dokládající

Koncert ke 20. výročí sboru 8. 11. 2008

i jeho šíři, v druhé pak naše první (když nepočítáme Rybovku) větší vokální instrumentální dílo, a to Schubertova Mše G-dur. Ta zároveň zahájila dnes už docela dlouhou řadu společných pro-vedení děl duchovní hudební literatury s dirigentem Markem Valáškem a jeho Piccola Orchestra. Některá z těchto děl měla svou premiéru právě na našich ju-bilejních koncertech.

Další průlomovou akcí bylo poříze-ní jednotného sborového oblečení pro muže (ženy je měly už dříve), kteří do té doby vystupovali v oblecích různých materiálů včetně manšestru a barev někdy jen velmi vzdáleně připomíná-jící černou. V nových oblecích jsme se poprvé vyfotografovali v aule Vysoké školy ekonomické a používali snímek určitou dobu jako oficiální foto. Jubi-lejní koncert se pak uskutečnil 14. 11. ►

Z koncertu k 25. výročí sboru 24. 11. 2013

Z koncertu
k 30. výročí
sboru
13. 10.
2018

1998 v Sále Martinů v budově HAMU na Malostranském náměstí, kde se také prezentovalo i první CD s názvem Gaudium pro radost, stejně jako útlý, jen několikastránkový prospekt o historii a současnosti sboru.

Oslavný večírek společně s pozvanými hosty se pak uskutečnil až v dalekých Ďáblicích, v jídelně základní školy Žernosecká, kde v té době jedna Gaudiačka (Petra Keslová) pracovala. Pamětníci si možná vzpomenou na pár skleniček, které někteří kolegové vypili ve vinném „sklípku“, který si místní

školník vybudoval v původním protijaderném krytu této důstojné vzdělávací instituce.

A když jsme neslavili páté výročí, vypustili jsme i patnácté. Takže když se přiblížilo dvacáté výročí, zvolili jsme podobný „scénář“, jako před deseti lety. Opět změna ve sborovém oblečení – tentokrát hlavně u žen, znovu jedno větší duchovní dílo, tentokrát Gounodova Messe breve č. 4 C-dur, v druhé polovině pak několik sborů ze známých oper. Koncert se uskutečnil opět v Sále Martinů, a to 8. 11. 2008.

Na náplavce u Rudolfiny vznikla i nová, až donedávna používaná, oficiální fotografie. Faktografie o činnosti sboru se zvětšila do formátu brožurky, přímo úměrně narůstajícímu počtu koncertů a současných i bývalých členů. Z koncertu na večírek do Michnova paláce, který je součástí areálu Tyršova domu, jsme to měli podstatně blíž než posledně, a to nejen geograficky, ale i fakticky, protože jsme se mezitím stali také sokolským sborem a měli jsme tam tudíž dveře otevřené. A protože v Sále Martinů není počet židlí příliš velký,

troufli jsme si 20. ledna následujícího roku na reprízu tohoto koncertu, a to v kostele sv. Salvátora (v Salvátorské ulici).

Další jubileum na sebe nedalo zase tak dlouho čekat, poprvé jsme totiž slavili i polokulatiny, protože čtvrtstoletí je v životě sboru přece jenom významná událost. Světlo světa spatřilo další profilové CD, tentokrát s výběrem Kyrie z několika mší, které jsme v průběhu let nastudovali, a také se zmíněnými operními sbory. Slavnostní koncert se tentokrát uskutečnil 23. 11. 2013 znovu u sv. Salvátora, poprvé jsme zde zpívali mimo jiné celý cyklus V přírodě A. Dvořáka, v části programu vystoupili i bývalí členové Gaudia, kteří se kvůli tomu několikrát sešli na zkoušce. Dominantou koncertu se stala Korunovační mše W. A. Mozarta, opět pod taktovkou Marka Valáška a s doprovodem Piccola Orchestra.

Brožurku tentokrát nahradil rozšířený program koncertu, ale faktografii v něm uvedenou tentokrát ilustrovala i výstavka, kterou posléze mohli spatřit i návštěvníci několika dalších míst. Večírek se konal opět v Michnově paláci, který se stal v posledních letech naším útočištěm i tehdy, když hostíme některý ze zahraničních partnerských sborů.

Třicáté výročí Gaudia máme ještě všichni v živé paměti, tak jenom stojí za připomínku, že jsme tentokrát našli místo pro slavnostní koncert i následný večírek v jednom areálu, takže to nejen současní i bývalí členové sboru, ale hlavně naši hosté opravdu neměli daleko. Ale také se vkrádá otázka, zda budeme čekat s vydáním našeho dalšího CD až do dalšího jubilea...

DOBRODRUŽSTVÍ ZA KUCHYŇSKÝMI DVEŘMI ANEB CO JSTE MOŽNÁ NEVĚDĚLI...

HANA SUCHARDOVÁ

Živjón

Vláda po převzetí bronzové medaile ČOS, které jemu i Zdeně po koncertě předal bratr Milan Burian

Běžný i VIP účastník slavnostního jubilejního večera se dobře najedl, napil, poklábosil, zazpíval, a co já vím co ještě. Nepřehlédnutelným zpestřením pak byly rozsvícené svíčky na výročním dortu ve zhasnuté jídelně a následné neplánované překvapení – černá několikaminutovka, při níž jsme se všichni snažili přimět k poslušnosti nerozsvítitelná světla... Mobily blikaly, akční Honza Hnilda našel pojistky, cvakal jako divý – a nic. Během SOS telefonátu s údržbářem objektu jsem byla poučena, že světla mají doutnavky a startují cca 5 minut. A měl pravdu, světla se postupně rozsvěćela a zábava mohla pokračovat. A pro většinu účastníků se tak dělo nerušeně až do jejich odchodu...

Ne tak pro mě, Zajíce a catering. Úderem 22. hodiny se přiřítla vyděšená šéfová cateringu a s vytřeštěnýma očima

ze sebe sypala, že černá hodinka byla jen neškodnou přede hrou událostí daleko horších...

V kuchyni se konala potopa! Z přírodní hadice pod dřezem stříkala voda. Naštěstí jen studená. Ale pod tlakem, pěkně vodorovně, a rovnou na nás! Kanálek v podlaze nestíhal a z kuchyně se pomalu ale jistě stával rybník. A uzávěr vody nikde! Nejsympatičtější člen cateringu vyběhl hledat uzávěr vody. Proběhl celou chodbu, prozkoumal všechna dvířka ve zdech, ale nic nenašel. Nakonec se někdo lépe podíval a objevil za stříkající vodou maličký kohoutek, zrovna vedle prasklé hadice. Sláva! Byli jsme zachráněni! Ještě jsme vymetli zbytky vody ze všech koutů kuchyně do kanálku v podlaze, vyždímalí ponožky a mohli si odychnout...

Milanův gratulační projev

Intimní osvětlení při zapálení dortu

Také konečně dorazil údržbář, kterému jsem volala SOS. Koukal jako kaka-bus. Zabručel nesrozumitelnou odpověď na pozdrav, jedním okem mrknul na hadici, řekl, že nechápe, proč ho otravujem, když se nám to podařilo zastavit. Slíbil, že záadu nahlásí na recepci a zmizel...

A onen maličký kohoutek, který měl celou situaci zachránit, to stejně řešil jen částečně. Snad už byl unavený jako celé zařízení kuchyně a jídelny, a tak malým čůrkem tekl a stále obnovoval ten rybník na podlaze. Nás praktické ženské a hospodyňky to strašně štvalo. Tak jsme pod kohoutek alespoň daly misku, a ještě jednou nahlásili záadu na recepci, kde nás paní ujistila, že se to ráno vyřeší s instalatérem.

Hned následující den po obědě jsem s docela malou dušičkou volala do ne-

mocnice, jak to dopadlo. To by byl průšvih, kdyby zůstali pacienti bez oběda kvůli našemu večírku! Teda spíš kvůli špatně načasované únavě materiálu. Ale kdo ví, jak si to v nemocnici pojmenovali. Uf, dopadlo to dobře. Instalátér opravdu hned ráno zasáhl, takže provoz kuchyně mohl normálně fungovat. A pan doktor, který nás měl na starosti, se ještě omlouval a strachoval se, jestli nám to moc nepokazilo večírek. Ujistila jsem ho že ne, i tak jsme si to moc užili.

Co dodat? Happyend je za námi a my si se Zajícem krátíme společné střední cesty domů fantazírováním, co nás asi překvapí při příštím výročí. Nebo už na spanilé jízdě do Florencie?

P.S.: Nebojte se, my to zase zvládnem. Anebo skončíme u dr. Chocho-louška...

ZVLÁŠTNÍ ČÍSLO

AUDITE SILETE

BULLETIN SMÍŠENÉHO PĚVECKÉHO SBORU
GAUDIUM PRAHA

VZPOMÍNKY NA KONCERT
KE 30. VÝROČÍ SBORU
13. ŘÍJNA 2018

Redakce: KRYŠTOF KOMOLÝ

Příspěvatelé: HANA SUCHARDOVÁ, MILAN ŠPALE, ZUZANA ZAJÍCOVÁ A DALŠÍ

Fotografie: MARIE JÍCHOVÁ, OTAKAR VAGNER a neznámí autoři

Grafická úprava: JAROSLAV KOMOLÝ

Další příspěvky a připomínky zasílejte na adresu Gaudium Praha,
Jankovcova 37,170 00, Praha 7, případně e-mailem
(sbor@gaudiumpraha.org, kkomoly@gmail.com).

VYCHÁZÍ V ÚNORU 2019